

ologie aan de uiversiteit van Ankara. Hij geeft verdere uitleg: "Het gaat niet om de Koerden, maar wel om de uitdrukking van collectieve identiteiten, wat officieel niet is toegelaten. Je mag evenmin een linkse aanhanger zijn want dan word je vervolgd. Het gaat ook niet om etniciteit. Je mag een jood, een Koerd of een Griek zijn, zolang je dat niet in het openbaar

Europa is een grote mix van diversiteit. De kans is dan ook reëel dat Turkije problemen zal hebben om in de Europese Unie samen te leven met andere culturen, als dat zelfs niet in eigen land kan. Maar de Turkse overheid slaagt er voorlopig in om de bevolking rustig te houden. Zonder verzet van de Turkse bevolking, zal daar geen verandering in komen. Maar

eis voor rechten mondde in 1978 uit tot de marxistische Arbeiderspartij PKK. Die partij ging zelfs een stap verder: het eiste onafhankelijkheid en wilde samen met de Koerden in de omringende landen Koerdistan oprichten. Sinds 1984 woedt een guerrillastrijd tussen de PKK en het Turkse leger. Inmiddels heeft die strijd aan minstens 30.000 mensen het leven gekost. Begin jaren '90 vluchtte Öcalan naar Syrië van waaruit hij de partij leidde. Veel Koerden hebben sympathie voor de PKK, maar ze beseffen ook dat al het geweld hen geen meter dichterbij brengt in hun strijd voor meer rechten. "PKK heeft een politieke vleugel zoals Sinn Féin. De partij heet DTP, de Turkse democratische partij maar het is heel afhankelijk van de gewapende vleugel", aldus professor Ergil.

Professor Ergil vergelijkt de 29-jarige strijd van de PKK met de maffia: "Je bent nooit volledig verlost van de maffia." Volgens de professor blijft de PKK overleven dankzij de VS. Ze geven financiële steun aan de Koerden in Syrië en Iran: "De VS ondersteunen de PKK op alle vlakken. Maar de Koerdische regionale autoriteit in Irak heeft in het verleden met de PKK samen gevochten, want ze wilden geen

De VS geeft steun aan de PKK in Syrië en Iran om die landen te destabiliseren

gebruikt als een politieke kwestie om rechten of eisen te stellen. De minister van Binnenlandse Zaken, die verantwoordelijk is voor de veiligheid van het land, is zelf een Koerd. Er waren in het verleden Koerdische presidenten en generaals. Maar ook de Turken en de moslims krijgen niet alle rechten. Moslims in Turkije mogen geen hoofdhoek dragen in openbare gebouwen. Dat zijn ook Turken. De eerste minister heeft zelf bijna een jaar in de gevangenis gezeten. Het probleem ligt hem in het uiten van culturele diversiteit. De staat dringt aan op één cultuur en één officiële identiteit. Al de rest is volgens de staat pervers."

Volgens professor Ergil hebben de Koerden het recht om Koerdisch te spreken. Maar ze mogen niet vragen dat de taal op school wordt aangeleerd of dat de media het Koerdisch gebruikt. Pleiten voor separatisme wordt zwaar bestraft. In vergelijking met België is het in Turkije de omgekeerde wereld. Turken in België hebben het recht om Turkse lessen of islamlessen te volgen in het officiële onderwijs. Andere minderheden kunnen ook specifieke rechten vragen. Maar niet in Turkije, wat ongetwijfeld een groot struikelblok is als Turkije bij de Europese Unie wil: "Het is niet in overeenstemming met de Europese wetgeving over culturele diversiteit, wat ook een deel is van de mensenrechten. Maar zo is het spijtig genoeg nu eenmaal in Turkije, het is een autoritair land", aldus Ergil.

het grootste deel van de bevolking gelooft dat een erkenning van de Koerdische identiteit en taal een gevaar vormt voor de eenheid van het land. Volgens professor Ergil is dat ook de reden waarom een deel van de Turkse bevolking geen lid meer wil zijn van de Europese Unie.

Er leven ongeveer 25 miljoen Koerden in Turkije. Dat maakt van hen de grootste minderheidsgroep in Turkije. De Koerden komen het meeste in contact met de Turkse autoriteiten omdat zij hun stem regelmatig laten horen. Die

■ Het hoofdkwartier van DTP Mardin